

SHANLAX

JOURNALS

editor@shanlaxjournals.com | www.shanlaxjournals.com

A Peer-Reviewed-Refereed-Scholarly Indexed Quarterly Journal

ஹோலிகிராஸ் ஹோம் சயின்ஸ் கல்லூரி, தூத்துக்குடி
மற்றும்

சாண்டிக்ஸ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

இணைந்து நடத்தும்

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

இலக்கியங்கள் காட்டும் பெண் நலைப்பாடு

Certificate

OF PUBLICATION

We hereby certify that

முனைவர் சி.ர-புலகேசரி

In recognition of the Publication of the Paper Entitled

முனைவர் சி.ர-புலகேசரி - பெண்களின்
இலக்கியச் சிந்தனை

Published in

SHANLAX INTERNATIONAL JOURNAL OF ARTS, SCIENCE AND HUMANITIES

முனைவர் மி. ஜோஸ்பின் ஜென்கா

அருட். சகோதரி. எம். எஸ். ரூபா
முதல்வர்

முனைவர் ரா. அந்தோணி கரேஷ்

Dr. N. Ayyanathan

Dr. N. Ayyanathan
Editor in Chief

Er. S. Lakshmanan

Er. S. Lakshmanan
The Publisher

VOL. 11 | SPECIAL ISSUE 1 | AUGUST 2023

P-ISSN: 2321-788X | E-ISSN: 2582-0397

Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities

(A Peer - Reviewed - Scholarly Indexed Quarterly Journal)

ஹோலிகிராஸ் ஹோம்
சயின்ஸ் கல்லூரி, தாத்துக்குடி

மற்றும்

சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

தொகுதி - 4

இணைந்து நடத்தும்

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

இலக்கியங்கள் காட்டும் பெண் நிலைப்பாடு

ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்
முனைவர் மி. ஜோஸ்பின் ரேணுகா
முனைவர் ஞா. அந்தோணி சுரேஷ்

ISSN
INTERNATIONAL
STANDARD
SERIAL
NUMBER
INTERNATIONAL CENTRE

PKP
PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS
OPEN JOURNAL SYSTEMS

SHANLAX
JOURNALS
editor@shanlaxjournals.com | www.shanlaxjournals.com

Scanned with OKEN Scanner

வ.எண்

1	தற்றிணையில் தலைவியின் ஆளுமைப் பண்புகள் முனைவர் ச. மாசிலா தேவி	1
2	சு.தமிழ்ச்செல்லியின் அளம் நாவலில் பெண்ணிலைப்பாடுகள் முனைவர் ஜா. ஸ்டெல்லாமேரி	5
3	கனிமொழியின் “கருவறை வாசனை” கவிதைத் தொகுப்பில் பெண்ணியம் பேரா. சி. பாக்கிய செல்வரதி	11
4	ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல்களில் தலைவியின் மன பதிவுகள் முனைவர் க. சகாய கிரேஸி & ஆ. ஆனந்தி	16
5	சங்ககாலப் பெண்களின் வாழ்வியல் நெறிகள் முனைவர் ச. ஆனந்தி	21
6	நெடுநல்வாடையில் தலைவியின் துயர் முனைவர் த. ஜெமிலா ஜாய்	29
7	நாக வழிபாட்டில் பெண்கள் மு. பழனியம்மாள் & முனைவர் மு. மூர்த்தி	33
8	மெய்ப்பொருள் நோக்கில் வள்ளுவர் - சாக்ரடீஸ் ஒப்பீடு முனைவர் மு. ஜோதிலட்சுமி	37
9	வில்லிபாரதம் வெண்முரசு படைப்புகளில் சத்தியவதியின் ஆட்சித்திறம் சி. லலிதா	40
10	கம்பராமாயணத்தில் பெண்களின் நிலைப்பாடு முனைவர் க. சிங்காரவேலு	48
11	மரணத்துள் வாழ்வோம் - பெண்களின் எழுச்சிக்குரல் மீதான தேடல் முனைவர் சு.ர. பூங்கொடி	58

மரணத்துள் வாழ்வோம் - பெண்களின் எழுச்சிக்குரல் மீதான தேடல்

முனைவர் சு.ர. பூங்கொடி

உதவிப் பேராசிரியர், பாத்திமா கல்லூரி, மதுரை

பக்கம்: 11

சிறப்பிதழ்: 1

எழுத்து: 8,000

வருடம்: 2023

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.8233242>

சுழத்தில் நடைபெற்ற போர்க்குழலால் சிங்கள பேரினவாதத்தின் வன்முறைகளுக்கு அஞ்சி இலங்கையைவிட்டு வெளியேறி ஐரோப்பிய அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய கண்டங்களை மட்டுமின்றி இந்தியாவை வந்து அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாகும்.

சுழத்தமிழர்கள் பிறநாடுகளில் தஞ்சம் அடைந்ததால் ஏற்பட்ட இன்னல்கள் பற்றியும் அந்நியப்பட்டுப்போன வாழ்க்கை பற்றியும் இலக்கியங்களில் அவர்கள் செய்துள்ள பதிவுகள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்

தலைமுறை தலைமுறையாய்த் தாங்கள் வாழ்ந்த வாழிடத்தை விட்டு தன் இருத்தலின் அச்சம் காரணமாய் எந்தவோர் இனச்சமூகம் கணிசமான அளவில் நீங்கிச் சென்றாலும் அது புலம்பெயர்வே ஆகும். அவர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் புலம்பெயர்ந்தோர் என்ற அடையாளப் பெயருடன் அழைக்கப்படுவார்கள். வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்ட ஓரினம் புதிய சூழலில் தன்னை சுடுபடுத்திக் கொள்ளும் வாழ்நிலைப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட இலக்கியத்தையே புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாகக் கொள்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இலக்கியங்களில் “மரணத்துள் வாழ்வோம்” என்ற கவிதைத் தொகுதியில் காணப்படும் கவிதைகளில் பெண்கவிஞர்கள் எழுதிய கவிதைகள் ஆய்வுப் பொருளாக அமைகின்றன.

“உலகில் எங்கெங்கு விடுதலைப் போராட்டங்களும் யுத்தங்களும் நடைபெறுகிறதோ அங்கிருந்தெல்லாம் ஒரு தொகுதி மக்கள் பலவழிகளிலும் புலம்பெயரத்தான் செய்கிறார்கள்”.

(உயிர்கொல்லும் வார்த்தைகள், சேரன், ப.121).

பெண் கவிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளில் தாங்கள் அனுபவித்த வேதனைகளின் நிறைவுகளாய் எழுந்த குரல்கள் எழுச்சியாய் பதிலடி கொடுத்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது இக்கட்டுரை. போர், பெண்களையும் குழந்தைகளையும் பாதித்தவிதம் மிகவும் கவலை கொள்ளத்தக்கது.

போர் அறம்

போர் குறித்தச் செய்திகளை சங்ககாலம் தொட்டு பார்க்கின்ற பொழுது, போர் அறத்தைக் கடைபிடித்த பல செய்திகள் காணக்கிடைக்கின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி தன் சினத்தைத் தணிக்க மதுரையை எரிக்கின்றாள். அப்பொழுது தீக்கடவுளிடம் எரிப்பது குறித்துப் பேசுகின்றாள். “அந்தணர், அறவோர், பசு, பத்தினிப்பெண்டிர், குழந்தைகள், முதியோர்கள் ஆகியோரை விட்டுவிட்டு தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்க” என்று கட்டளையிடுகிறாள். காரணம் இவர்களை அழிப்பது என்பது ஒரு சமுதாயத்தை அழிப்பது போலாகும்.

அந்தணர் - கல்வி தரும் கொடையாளி

அறவோர் - பொருள் தரும் கொடையாளி

பசு - பால் தரும் கொடையாளி

பத்தினிப்பெண்டிர் - மானத்தை விடாத பண்பாளர்

குழந்தைகள் - எதிர்கால சந்ததி

முதியோர்கள் - கையறு நிலையர்

இவர்களைப் பழிவாங்குவது என்பது சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்று சிலப்பதிகாரம் உரைக்கின்றது.

போரில் நடுநிலைமை வகிக்காத அரசுகளும் சங்ககாலத்தில் உண்டென்றாலும் இலங்கை அரசைப்போல் மாபெரும் வரலாற்று வடுவை ஏற்படுத்தவில்லை. பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் எவ்விதச் சேதாரமும் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்ற தார்மிகப் பொறுப்பு இல்லாமல் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொன்று குவித்திருக்கின்றது. ஒரு பெண்ணை இழிவுப்படுத்தினால் குடும்பத்தில் இருக்கக் கூடிய அத்துணை தலைமுறைகளைச் சார்ந்த பெண்களையும் இழிவுப்படுத்துவதற்கான முன்னெடுப்புச் செயலாகையால் அவளை இடர்படுத்துகின்றனர்.

தற்பொழுது நடந்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மணிப்புர் கலவரத்தில்கூட பெண்களை இழிவுப்படுத்தி வன்முறைக்குள்ளாக்கக்கூடிய சம்பவமும் நடைபெறுகிறது. காரணம் பெண் என்பவள் ஒரு மனிதனின் தனிப்பட்ட சொத்து. ஒரு சொத்தை அழிப்பது என்பது இனத்தை அழிப்பது போலாகிறது.

ஒரு மொழியை அழித்தால் ஓர் இனம் எப்படி அழியுமோ அதேபோல ஒரு பெண்ணை அழித்தால் ஒரு மனிதனுக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய செல்வாக்கு அழியும். அதுவே அவனின் அழிவுக்குக் காரணமாக இருக்கும். மேலும் ஒரு மனிதனின் உணர்ச்சியைத் தூண்ட அவனின் உடைமைகளில், முதலாவதாகக் இருக்கக் கூடிய பெண்ணைத் தாக்கினால் போதும் என்ற நிலைப்பாடு சமுதாயத்தில் நிலை கொண்டுள்ளது.

பெண்கள் மீதான வன்முறை

இலங்கையில் நடந்தது இனப்படுகொலை தான் என்றும் இலங்கை அரசு இரக்கமற்ற முறையில் மனிதக்குலத்திற்கு எதிரானப் போர்க்குற்றங்களைப் புரிந்திருக்கிறது என்று ஊடகங்கள் வழியாக நமக்குத் தெரியவருகிறது. இக்கவிதைகளில் வீடற்ற நிலை, நிலத்தின் மீதான பிணைப்பு, மனிதம் ஆகியவற்றைப் பேசினாலும் விடுதலை, துணிவு, வீரம், மனஎழுச்சி, உறுதி, கோபம் ஆகியன பெரிதும் வெளிப்படுகின்றன. கேட்பவர்கள் ரசித்துக் கேட்பவனவல்ல இக்கவிதைகள். படிப்பவர்கள் நெஞ்சம் பதறவைக்கும் காட்சியினைப் படிமமாக்கும் கவிதைகள். உணர்வுப்புர்வமான கவிதைகளில் அவலச்சுவையே மிகுந்திருக்கிறது. (தன் நாட்டின் விடுதலைக்குக் குரல் கொடுப்பதுடன் தனக்கான விடுதலைக் குரலும் இணைந்தே ஒலிக்கின்றது).

பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் இயல்பாக நடப்பதை கவிதைகள் உறுதி செய்கின்றன. வன்முறை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம் என்ற ஒருவித எதிர்பார்ப்பு மனதை விழிப்பாக வைத்திருக்கிறது.

“விடியலில் கருக்கல் கலைகிற பொழுதில் எனக்குக்கிடைத்ததற்காலிக அமைதியில் நான் உறங்கும்போது ஒரு முரட்டுத்தனமான கதவுத்தட்டலுக்குச் செவிகள் விழிக்கும்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ஊர்வசி,

ப.105.

இவை எல்லாம் தான் என்னும் இடங்களில் கவிதை எழுதினார் என்பதைக் கொள்வதால், சென்கின் எழுதினார் என்பதைக் கூட்டுவதிலிருந்து எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்பும் எழவில்லை. அகலாசன கவிதை நுழைவானால் சென்கின் எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்பும் இடக்க கவிதை எழுதினார் என்பதைக் கொள்வது.

ஆனால் இவ்வாறு எழுதினார் எழுதினார் இவ்வாறு எழுதினார் அகலாசன கவிதையில் சென்கின், சென்கின் கவிதை எழுதினார் என்பதைக் கொள்வது என்பதைக் கொள்வது.

"அந்த இரவு முழுவதும்
என்னதென்ன இருப்பதால்
நானுவருவதில் அல்லது
பொலியில் படை விழகு
கூத்தல் அவிழ்த்து விழுகிற வரையில்
விசாரணை
என்னதென்ன அம்மாவும்
கூட்டிவிருந்து தவறிவிழ்த்துவிட்ட
ஒரு அணியில் குஞ்சுபெய்தால்
நீ போய்விட்டாய்
நான் தொடர்ந்துகொண்டே

மரணத்துள் வாழ்வோம், உள்வாழ்,

ப.105.

"எனது புல்களில்
பெயர் தெரியாத எந்திராவணம்
ஊற்றப்படும்போது
எதைதும் எதிர்த்து என் கண்ணிலே
அலையாது"

இவ்வாற்றைகள் போரின் உடைய நிகழ்ந்த
சித்திரவதைகளின் முகங்கள்.

"போர்களாலும் அதன் அழிவுகளாலும்
ஆவதுதான் உலக வரலாறு. ஆனாலும்
இரண்டாம் உலகப்போரில் இட்லர் கூட
இங்கிலாந்தின் கல்விநிலையங்களைத் தாக்க
உத்தரவிடவில்லை. உலகெங்கும் போருக்கென்று
ஒரு மரபும் மாறாத நியதியும் பின்பற்றப்படுகிறது".
(காலத்தின் குரல், .. சமத்துவன், ப.73)

ஆனால் இலங்கையில் நடைபெற்ற
போர் என்பது அறத்தை மீறிய செயலாகப்
பார்க்கப்படுகிறது.

எழுந்த பல்கலைக்கழகத்தை எரித்து
பல்கலைக்கழகத்தை அழித்துக் கொண்டு
நிதிக்கொருங்கிவிடுவது என்பது ஓர் இனத்தின்
மீதான எல்லாவிதமான வெறுப்புகளையும்
கூட்டுகிறது.

மேலும்,

"அழிவுக்களஞ்சியமான
அந்த நூல் நிலையமும்
அக்கினிப்பால் அழிந்துவிட்ட
தன் மன ஆதரவுகளைத் தாங்காது
எந்திர ரூபிதருக்கும்
பெருந்தொண்டை
தன் நிலையை விளக்க
புலகையில்
தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது"

சாருமதி, மரணத்துள் வாழ்வோம்,

ப.98.

என்னும் வரிகள் எழுந்த பல்கலைக்கழகம்
என்னும் ஒரு பொதுவான அடையாளத்தை
எரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஓர் இனத்தின்
மீதான எல்லாவிதமான வெறுப்புகளையும்
கூட்டுகின்றன என்பதை அறியமுடிகிறது.

கல்வி என்பது தேசத்தை வளர்க்கக்கூடிய
ஒன்றாக இருப்பதினால் அதை அழித்து
தேசத்தை அழிக்க முற்படும் நிகழ்வாக இது
அறியப்படுகிறது.

"சிறையதிகாரிக்கு ஒரு விண்ணப்பம்"
என்னும் கவிதையில் ராணுவத்தால் சிறையில்
அடைப்பட்டுக் கிடக்கையில்,

"எட்டாத உயரத்திலாயினும்

ஒரு சிறு சாளரம் வேண்டும்"

என்று தாழ்மையான வேண்டுகோளை உறுதியாக
வைக்கின்ற நிலையைக் காணமுடிகிறது.
ஏனென்றால்,

"உணவிலும் உணர்விலும்

கொண்ட உறுதி தளராதிருக்க

அவர்களுக்கு நான் அனுப்பும் செய்தி

இவைகளிடம் தான் உள்ளது ஐயம்"

என்று கறுவதிலிருந்து விடுதலையை விரும்பும்
நோக்குடன் எவ்வளவு கொடுமான துன்பங்களை
அனுபவித்தாலும் விடுதலைக்காகப் போராடி

கொண்டிருக்கும் விடுதலை வீரர்களுக்கு அவர்கள் நெஞ்சுறுதியோடு இருக்க ஊக்கமளிக்கும் வார்த்தைகளைப் பேச விழையும் எண்ணமும் புலப்படுகிறது. இதுவே அவர்களின் எழுச்சியைக் காட்டுகிறது.

ஊர்வசி என்னும் பெண் கவிஞர் எழுதிய “நான் எழுதுவது புரிகிறதா உங்களுக்கு?” என்னும் கவிதையில், தன்னுடைய கணவர் தம் மண்ணின் விடுதலைக்காகப் போராட தன்னைப் பிரிந்திருக்கிறார் என்ற செய்தியால் மிகவும் ஆறுதலும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறாள். மேலும் தாம் அவ்விடுதலையில் பங்குக் கொள்ள ஆர்வமாக இருப்பதை,

“நான் ஒன்றும் மிகவும் மென்மையானவளல்ல நீண்ட காலம் நாங்கள் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது என்னவோ நிச்சயமானதே ஏன் இன்னமும் நான் வீட்டுக்குள் இங்கே இருக்க வேண்டும்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ஊர்வசி,
ப.112.

என்ற வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

“வெளவால்கள்” என்னும் படிமக்கவிதை ஒன்று,
“இனி சுழன்று வீசும் காற்றில்
களைத்துப் போய் ஒதுங்கிக் கொள்ளும்
வெளவால் கூட்டம்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ஹம்சத்வனி,
ப.113.

இக்கவிதையில் வெளவால் என்று ரானுவப் படைகளைக் குறிப்பிடும் கவிஞர் ஹம்சத்வனி.

“இத்திகளிலே இளந்தளிர்கள்
எண்ணிகையற்று நிறைந்திருக்கும்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ஹம்சத்வனி,
ப.113

என்று இளம்வீரர்கள்நிறைய உருவாகியிருக்கும் சூழல் ஏற்படும். அவர்களால் “வெளவால் கூட்டம் வெளியேற்றப்படும்” என்றும் கூறுவதிலிருந்து போரில் இளமைத் துடிப்புடன் வீரர்கள் வருவார்கள் என்ற எழுச்சியையும் காணமுடிகிறது.

“சாம்பல் மேட்டில்
மறைந்துவிட்டன
மணிமுடிகள் தான்
அம்பும் வில்லும்
கூடவா?”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ஹம்சத்வனி,
ப.115

என்று எழுச்சி சூழலின் மூலம் வீரர்களுக்குத்தான் முடிவுண்டு. வில்லுக்கும் அம்புக்கும் ஆயுதங்களுக்கும் இல்லை என்று அவற்றைக் கையாள வேண்டும் என்றும் போர்க்குரல் விடுக்கிறார்.

“என்னால் அப்படி இருக்கமுடியாது
எனது சோலை
எனக்கு வேண்டும்
எனது கூவல் நிறைய வேண்டும்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ப.117
புலம்பெயர்ந்து போன தமிழர்கள் திரும்பி வரும்போது நாடும் சோலையும் இருக்க வாய்ப்பில்லைதான். எனினும் நாடும் சோலையும் எனக்கு வேண்டும் என்பதிலிருந்து அவற்றைப் பெற வேண்டும் என்ற முனைப்பு எழுச்சிக் குரலாக உருவாகியிருக்கிறது.

வன்முறை மீதான எதிர்ப்புக்குரல்

மைத்ரேயி, “கல்லறை நெருஞ்சிகள்” என்ற கவிதையில், பெண்களைக் கதறக் கதற கற்பழித்து மண் உண்ட தீயணைந்த சடலங்கள் மீது சிறு நெருஞ்சி முளைத்து அவர்களுக்கு சமாதிகட்டும் என்று கூறும் எதிர்ப்புக் குரலையும் பார்க்க முடிகிறது.

“நெருஞ்சிமுள் அவர் காலைக் குதறும்
அவருடலைக் கிழிக்கும் நெருஞ்சிகள்
தாம் முளைத்த கல்லறையின் பக்கத்தில்
அவர்கட்கும் நிலையான சமாதிகளைக் கட்டும்”

மரணத்துள் வாழ்வோம், ப.129

வளரும் இளம் தலைமுறையினரை நெருஞ்சிகளாக்கி, தம்மை அழித்தவரை நிச்சயமாக அவர்கள் அழிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை விதையை மனத்தில் இருத்தி எழுச்சியின் குரலாகத் தம் கவிதையில் பதிய வைத்திருக்கிறார்.

முடிவுரை

பெண்களது வாழ்வு அனுபவம் வித்தியாசம். அது வெளிப்படுத்தப்படும் முறைமையும் மொழிபாவனையும் கூட வித்தியாசம் என்ற கருத்திற்கேற்ப, கவிதையில் தங்கள் பிரச்சினைகளைப் பதிய வைத்திருப்பதுடன் அதற்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆண்கள் தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து ஈழப் போராளிகளாக வலம்வந்து தங்கள் தாய்நாட்டை மீட்கப் போராடிடும் உணர்வைப் பார்த்து, தானும் அச்சுமூலில் இணைய வேண்டும் எனும் எழுச்சிக் குரல் எழுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. எவ்வளவு சோதனைகள் வந்தாலும் தன் மானத்தையும் மீறி தங்களது தாய் நாட்டை நேசித்த பாங்கு புரிகிறது. தாய் மண்ணின்

விடுதலைக்கானச் சூழலில் தன்னுடைய விடுதலைக்கான குரலும் எழுச்சிக்கான தேடலாய் இணைந்தே ஒலிக்கிறது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. சேரன், உயிர்க்கொல்லும் வார்த்தைகள், காலச்சுவடு, பதிப்பகம், டிசம்பர் 2001.
2. சேரன், மரணத்துள் வாழ்வோம், அ.யேசுராசா, விடியல் பதிப்பகம், 1985. இ.பத்மநாபஜயர், மயிலங்கடலூர் பி.நடராசன்,
3. பவா சமத்துவன், ஈழம் காலத்தின் குரல், புது யுகம், முதல் பதிப்பு, 2011.
4. ப.திருநாவுக்கரசு - புலம் பெயர்ந்தோர் கவிதைகள், (தொகுப்பு) நிழல், டிசம்பர், 2001.